

L'emigració d'espanyols bat el rècord des de l'inici de la crisi

50.844 espanyols han deixat el país en el primer semestre de l'any per anar a viure a l'estranger

El creixement de l'economia no frena l'èxode d'espanyols que deixen el país. En el primer semestre de l'any 50.844 espanyols han posat rumb a l'estranger, segons les dades divulgades aquest divendres^[1] per l'Institut Nacional d'Estadística. El nombre d'espanyols que ha fet les maletes en sentit invers i ha tornat al país està lluny d'igualar els que marxen: en els primers sis mesos van tornar 23.078 espanyols, menys de la meitat dels que busquen oportunitats fora.

El nombre d'espanyols que se'n van manté una tendència ascendent imparable. Un exemple és que el nombre dels que han marxat aquests primers mesos supera els de tot l'any 2010, en plena crisi, quan 40.157 espanyols van decidir establir la seva residència fora. Entre la població forana el nombre dels que arriben es manté estable i va arribar als 134.143 estrangers en el primer semestre, però ha baixat amb força el nombre dels que deixen el país, en només dos anys ha passat de 233.320 en el primer semestre del 2013 a 113.762 en el mateix període d'aquest any. Això suposa que han arribat 20.380 estrangers més dels que han marxat.

El balanç global, agrupant espanyols i estrangers, deixa una conclusió: Espanya segueix sent un país d'emigrants, tot i que el saldo migratori se situa prop de la paritat: la diferència total entre els que han marxat i els que han arribat és de 7.385 persones gràcies al fet que la marxa d'estrangers que resideixen a Espanya s'ha interromput amb força.

La primera conseqüència d'això és que Espanya segueix perdent població. El total d'habitants ha baixat en 26.501 persones i en data 1 de juliol del 2015 era de 46.423.064 persones, gairebé un 0,06% menys que al començament d'any. En el mateix període del 2014 la caiguda va ser de 48.146 habitants, per la qual cosa s'ha alentit el ritme al qual cau la població.

L'evolució del nombre d'habitants depèn principalment de tres factors: naixements, defuncions i moviments migratoris. El nombre de nounats havia estat en els últims 16 anys més elevat que el de morts, però aquest any s'ha trencat la tendència i el nombre de morts és superior^[2], si a això li sumem que el nombre d'emigrants supera el de les persones que arriben a Espanya en 7.385 persones, el resultat és doble: Espanya perd població i la que es queda té una edat mitjana superior. L'envelliment d'Espanya és un fet que contrasta amb altres països del seu entorn, com França, amb un alt vigor demogràfic que es basa en una mitjana d'1,99 fills per dona, la més elevada del continent i promoguda per importants ajudes familiars, la qual cosa porta a augurar un *sorpasso* a Alemanya —que té una taxa d'1,40 fills per dona— com el país amb més població d'Europa el 2050 malgrat la distància que actualment els separa —66,3 milions França davant dels 81,2 milions d'Alemanya.

En tot el 2014 la pèrdua de població va ser del 0,14% (-72.335 persones), i el 2013 la reducció va ser més intensa, del 0,46% (-220.130). En aquest escenari, l'actual tendència indica que Espanya, amb una taxa d'1,27 fills per dona, pot perdre protagonisme en el mapa europeu en forma d'una menor representació a les institucions comunitàries, que depenen de la població. Les previsions de l'INE indiquen que Espanya tindrà 45,8 milions d'habitants el 2024 i 40,9 el 2064.

Links

1. <http://www.ine.es/prensa/np948.pdf>
2. http://cat.elpais.com/cat/2015/12/02/espana/1449053263_797335.html

Get a free Evernote account to save this article and view it later on any device.

Create account

